

nende Pust henover hans Ansigt. Og virkelig svimlede det et Nu for ham ved Forstaaelsen af, at den klogeste af alle kloge Rotter havde forladt hans Skib for at bjærge sig over i Fjendens.

Bjerreby gav sig til at fortælle om, hvad han iøvrigt havde hørt om Bladets Start, om Aktiekapitalens Størrelse og Medarbejderstaben.

„Det er aabenbart Meningen at maskere Foretagendet som Boulevardblad. Stensballe er en modig Mand, og det er sikkert ingen fejl Beregning af ham at have underkøbt Samuelsen. Det vil i hvert Fald vække Sensation.“

Enslev vaagnede op af sin mørke Tankefuldhed.

„Ti nu stille! Og hør, hvad jeg vil sige! Jeg overtager fra imorgen selv Redaktionen. Det Bytte taber Bladet vist ikke ved! Redaktørskiftet skal endnu iaften meddeles Telegrambureauet, og imorgen Formiddag Kl. 11 skal Redaktionssekretæren og de faste Medarbejdere give Møde her. Zaun skal jeg have fat i straks. Hvor han saa er, maa han bringes tilveje inden en Time. Han maa skaffe mig en Mand, der forstaar sig paa koloreret Billedtryk. Og De, Bjerreby, maa ogsaa hjælpe mig med at faa fat i nogle habile Folk, der kan paatage sig at udmaje Bladet efter amerikansk Negersmag. Jeg vil slaa den lodne Skurk Kortene ud af Haanden!“

Frk. Evaldsen og Anton Bjerreby vekslede bekymrede Blikke over Bordet; men de vidste begge to kun altfor godt, at det var haabløst at prøve nogen Indsigelse. De havde netop siddet og talt om, at Enslev i disse Dage paa ængstende Maade mindede dem om en gammel syg